

Programowanie funkcyjne

Patryk Gronkiewicz

KN Machine Learning

2022-12-06

Co to jest to całe FP?

Definicja

*Programowanie funkcyjne jest **paradygmatem programowania**, gdzie programy są tworzone przez stosowanie i składanie funkcji. Jest **deklaratywnym paradygmatem programowania** w którym definicje funkcji są drzewem wyrażeń, które mapuje wartości na inne wartości — w przeciwieństwie do sekwencji **imperatywnych** wyrażeń **aktualizujących stan** programu¹*

Pojawia się tu dużo ciężkich określeń, jednak zacznijmy od początku.

¹https://en.wikipedia.org/wiki/Functional_programming (tłum. własne)

Co to jest to całe FP?

Definicja

*Programowanie funkcyjne jest **paradygmatem programowania**, gdzie programy są tworzone przez stosowanie i składanie funkcji. Jest **deklaratywnym paradygmatem programowania** w którym definicje funkcji są drzewem wyrażeń, które mapuje wartości na inne wartości — w przeciwieństwie do sekwencji **imperatywnych** wyrażeń **aktualizujących stan** programu¹*

Pojawia się tu dużo ciężkich określeń, jednak zacznijmy od początku.

¹https://en.wikipedia.org/wiki/Functional_programming (tłum. własne)

Paradygmat

Jest to „styl” pisania kodu, czasem wymuszony przez język programowania. Angielska Wikipedia wyróżnia ich 74 (*sic!*). Nas w tym momencie interesują dwa (i pół): funkcyjny i imperatywny (oraz pochodna tego drugiego — obiektowy). Definicję paradygmatu funkcyjnego już widzieliśmy, natomiast bez takich formalności — paradygmat imperatywny to „typowe” pisanie kodu znane z Pythona, C++ czy Javy.

Czyste funkcje (*pure functions*)

Czyste funkcje to takie, które:

Dla **dokładnie takich samych** argumentów zwracają **dokładnie takie same** wartości;

Nie mają **skutków ubocznych**.

W Scali wszystkie funkcje, które interfejsują się z czymkolwiek poza innymi funkcjami **nie** są czyste — np. `println` ma skutek uboczny (wypisanie na konsoli).

```
// pure function
val pureDouble = (x: Int) => x * 2
// impure function
val impureDouble = (x: Int) => {
  val newX = x * 2
  println(newX)
  newX
}
fn(4); gn(4)
```


Rekurencja

Żeby zrozumieć rekurencję

Musisz zrozumieć rekurencję

Żeby zrozumieć rekurencję

Musisz zrozumieć rekurencję

Żeby zrozumieć rekurencję

Musisz zrozumieć rekurencję

Rekurencja

Rekurencja ogonowa (*tail recursion*)

Pozwala ona na zastosowanie optymalizacji — kompilator zamiast zagnieżdżać kolejne wywołania „spłaszcza” tę strukturę i pozbywa się rekurencji.

Zwykła rekurencja

```
def factorial_regular(n: Int): Int =  
  if n == 0 then 1  
  else n * factorial_regular(n - 1)
```

Rekurencja ogonowa

```
@tailrec  
def factorial_tr(n: Int, acc: Int = 1): Int =  
  if n == 0 then acc  
  else factorial_tr(n - 1, acc * n)
```

Rekurencja ogonowa (*tail recursion*)

loops

recursion
(level
exceeded)

tail
recursion

Funkcje anonimowe (tzw. lambdy)

Funkcje, które żyją tak krótko, że nie nadajemy nawet im nazwy — są to tzw. lambdy. W scali mają składnię `(arg1, arg2, ...) => res.` Jeśli jest tylko jeden argument — nawias można pominąć. Czasem występuje jeszcze prostszy zapis z podkreśleniami (Funkcje niżej są jednoznaczne).

```
(arg1: Int, arg2: Int) = arg1 * arg2
```

```
_ * _
```

Warto zauważyć, że w drugim przypadku w obu sytuacjach argumentem jest podkreślenie — po każdym jej wystąpieniu brany jest następny argument.

Funkcje wyższego rzędu (*Higher Order Functions, HOF*)

Funkcje przyjmujące inne funkcje jako argumenty.

```
val greater_than_1: Int => Boolean = (x: Int) => x > 1
val double: Int => Int = (x: Int) => x * 2
val sum: (Int, Int) => Int = (x: Int, y: Int) => x+y
List(1,2,3).filter(_>1).map(_*2).reduce(_+_)
List(1,2,3).filter(greater_than_1).map(double).reduce(sum)
```

Teoria teorią, ale do czego to się przydaje?

- W data science! Cały Spark opiera się przede wszystkim na HOF. To samo Pandas/Pola.rs/inne biblioteki do ramek danych. No i cały język R.
- W strumieniowym przetwarzaniu danych.
- Przy odtwarzaniu rzeczy — dużo łatwiej doprowadzić program do tego samego stanu mając ściśle zdefiniowane transformacje.